

De titel *Roots In Motion* is goed gekozen. Wat neem je mee van je thuisland als je emigreert? Wat nu als je verder blijft reizen en daar muzikale ideeën opdoet? Het antwoord op die vragen staan centraal op het album van de in Turkije geboren, maar in Amsterdam woonachtige. **Mehmet Polat**. De twaalf composities op het album gaan niet alleen over culturele identiteit en kunst van het musiceren, maar ook doorzettingsvermogen, heimwee en het continue bewegen tussen verschillende werelden komen aan bod. Samen met Franz von Chossy (piano), Daniel van Huffelen (contrabass) en Martin Hafizi (drums) weet hij dit uitstekend uit te beelden.

Het is de *oud* dat de luisteraar leidt langs de verschillende emoties en gedachten. Polat heeft het instrument niet alleen eigen gemaakt, hij heeft een linkerhandtechniek ontwikkelt waardoor hij complexere maten in niet-Westerse muziek (9/8, 10/8, en 11/8) aankan. Daarnaast heeft hij twee bassnaren aan de oud gevoegd, zodat het bereik nog verder vergroot wordt. Vooral op het titelnummer 'Roots In Motion' hoor je goed wat hij met het instrument kan bereiken. Naast de klankkleuren van zijn Anatolische thuisland hoor je hoe hij nieuwe ritmes en harmonieën hier aan toevoegt.

Het geboorteland van Polat blijft toch de inspiratiebron voor het kwartet. Op

‘Ode To Mahzuni’ eren zij de Turkse ‘ashik’ Mahzuni Şerif met een op de *ashik* traditie gerichte compositie. Je kunt je indenken dat iemand zo inspringt om te zingen. Toch is het overall meer dan alleen traditionele muziek. Met het opzwepende ‘Urfa Blues’ hoor je de combinatie van Anatolische soul met de Westerse blues en op ‘Soul’s Tide’ hoor je hoe zij de Turkse ‘Saba’ met de eigenzinnige ‘makam’ toonladers laten overgaan in jazz akkoorden. Dat hij verder wil reizen, hoor je op het tien minuten durende ‘Aspiration’. Het opgewekte muziekstuk neemt de luisteraar mee naar de Balkan, het Verre Oosten en weet nog de ‘Puriya’ raga vanuit India erin te verwerken. Op ‘Curious’ lijkt het erop alsof er geen enkele landsgrens bestaat: onder een complexe maat weet hij de oud geheel anders te laten klinken.

Het gaat het niet alleen om de kunst van de muziek. Ook emoties spelen een rol op het album. Met ‘The Pistachio Tree’ beeldt hij zijn doorzettingsvermogen uit. De melodie is solide, net als de boom die alle seizoenen kan doorstaan. Je hoort frisse toevoegingen hieraan, gelijk aan de takken die zorgen voor nieuwe energie. Reflectie is er volop. Het warme ‘Woodfire’, met Vera van de Bie op viool en ‘Repose’ met Qusai Naim op cello, zorgen voor rustige momenten tussen de levendige stukken.

Het Polat kwartet brengt de luisteraar vanuit de Turkse basis langs verschillende landen, waar de oorspronkelijke muziek zich mengt met lokale klanken en strofen. Het energieke viertal weet zo een prachtig muzikaal palet te creëren waar iedereen zich thuis voelt, of je nu een Turkse immigrant bent of niet.